

Trutnovinky

Kráľ roku

Miloslav „Čurby“ Urbanec

Čistě elektrická Kia EV3 právě teď v showroomu Kia OLFIN Car v Trutnově.

Přijďte ji k nám otestovat.

Movement that inspires

Navštivte nejmodernější showroom
Kia v České republice a zažijte
oslňující výkon modelu EV3, jeho
komfortní interiér a dojezd až
605 kilometrů na jedno dobití.

OlfínCar

OLFIN Car s.r.o.

Hradecká 146, 541 01 Trutnov

Tel.: 498 501 231

E-mail: kia.prodej@olfincar.cz

www.olfincar.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ (WLTP). Kia EV3: 149–162 Wh/km, 0 g/km. Hodnota dojezdu 605 km byla stanovena v souladu se standardizovaným postupem měření EU (metodika WLTP); platí pro vůz vybavený akumulátorovým modulem o kapacitě 81,4 kWh, pohonem zadních kol a 17" koly. Na skutečný dojezd mají vliv různé okolnosti, které mohou reálný dojezd snížit; jedná se např. o individuální styl řízení, rychlost, venkovní teplotu, profil terénu a používání elektrických spotřebičů/zřízení. Vyobrazení vozů je pouze ilustrativní a může obsahovat doplňkovou výbavu. Pro bližší informace navštivte www.kia.com.

Editorial

Těčka poosmě

MICHAL BOGÁŇ / šéfredaktor

Vážení čtenáři, je mi potěšením vám představit letošní laureáty Cen Trutnovinek za rok 2024. Tyto ceny vznikly, aby každoročně vyzdvihly a ocenily osobnosti i akce, které souvisejí se životem v našem městě. I přesahují jeho hranice. Osmý ročník se letos propojil s předáním čtyř Těček. Králem roku jsme zvolili Miloslava „Čurby“ Urbance, organizátora Obscene Extreme, celosvětově uznávaného festivalu nejtvrďší muziky. Trofej za Událost roku si převzali členové spolku Trutnov – město draka za Dračí slavnosti. Triumf roku předvedla kapela Exorcizphobia, když získala hudebního Anděla. A lukostřelkyně Šárka Pultar Musilová obdržela trofej se štítkem Mimořádný počín roku za obhajobu dvou stříbrných medailí na paralympiádě v Paříži. Všem oceněným srdečně gratulujeme! Od roku 2018 jsme předali už celkem třicet tři nerezových trofejí. Vyrábějí nám je lidé v Kasper Kovo, za což jim patří velký dík, protože Těčka se opravdu líbí! ■

KRÁL ROKU / 4 ▸ 7

UDÁLOST ROKU

str. 8 ▸ 9

MIMOŘÁDNÝ POČÍN ROKU

str. 12 ▸ 13

TRIUMF ROKU

str. 10 ▸ 11

MIROSLAV KUDRNOVSKÝ

str. 30 ▸ 34

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 19626, **Sídlo redakce:** Horská 634, 541 01 Trutnov, www.trutnovinky.cz, e-mail: redakce@trutnovinky.cz, **Redakce:** Michal Bogáň, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@trutnovinky.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@trutnovinky.cz, **Obchod, inzerce:** Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, **Grafika:** Michal Kriegler, **Jazyková korektura:** Hedvika Landová, **Distribuce:** vybraná distribuční místa, **Tisk:** Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, **Sazba:** TN Média s. r. o., **Číslo ISSN:** 1805-8914, **Četnost:** měsíčník, **Počet výtisků:** 5 000, **Regionální mutace:** Trutnovsko, **Titulní strana:** Kateřina Svobodová.

INZERCE

SUCHÝ ÚNOR PO NAŠEM...

Nějtvětší výběr neřestí
široko daleko.

MEČÍŘ

Showroom: Horská 30, Trutnov
E-shop: www.mecir.net
E-mail: obchod@mecir.net
Tel: 499 811 752 • 723 291 202
Rozvozy

ALKOHOL PRODAVÁME OSOBAM STARŠÍM 18 LET

Odborník
na vaše
neřesti

Děláš to dobře, slyší každý rád

✪ MICHAL BOGÁŇ,
FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

Na Obscene Extreme v loňském roce dorazilo nejvíc lidí v historii. Na pódiu Bojiště zahrálo nejvíc kapel za pětadvaceti letou éru festivalu, který na světě nemá obdoby. Vybralo se například i nejvíc peněz na charitu. A za vším stojí jeden muž – hlavní kápo Miloslav Urbanec alias Čurby, který loni na OEF slavil padesátiny. „Minulý rok byl pro mě naprosto fantastický, ještě furt jsem na té vlně,” říká jeden z nejúspěšnějších organizátorů koncertů extrémní muziky, kterému naše redakce udělila za rok 2024 hlavní Cenu Trutnovinek a zvolila ho Králem roku.

Miloslav „Čurby” Urbanec – Král roku! Jak ti to zní?

No, smál jsem se, když jsi mi to volal, teda i moje děti se smály, když jsem pak říkal, že přivezu takovouhle úžasnou cenu. A že mě tak budou oslovovat. Jednou jsem už byl osobnost roku, říkal jsem si, jak v jejich očích strašně vyrostu, a oni se jen smáli. Říkal jsem jim, že by měli být šťastní, že žijí s osobností undergroundu. Myslím, že tenkrát to vyhlásoval časopis Pařát jednou za pět let, takže tuhle cenu mám taky doma.

A ještě nějakou další?

Ne, jen tuhle. Říkám si, že vlastně největší ocenění jsou pro mě fanoušci, ti lidé a že to tak dlouho běží. Opravdu všechno tohle! Ono se to říká, ale u mě to

není žádné klíše, protože bez nich bychom vlastně nic nedělali. A když to trvá dvacet pět let, je to pěkný počín, myslím. A konkrétně ten minulý rok byl pro mě naprosto fantastický, furt jsem na té vlně.

Jak vnímáš ocenění od Trutnovinek? Co to pro tebe znamená?

Já myslím, že je to i trošku za zásluhy, že tady fakt dvacet pět let tvrdě pracujeme, a to nejenom já. To přece není vůbec o mně. Myslím, že tahle cena patří všem, kteří se kdy podíleli na organizaci nebo kteří si kdy koupili vstupenku. Takže já to беру jako ocenění nás všech, což je úplně skvělé. Myslím, že se na to bude dobře vzpomínat za dalších dvacet pět let. Kdyby festival ještě byl, bylo by to úžasné.

Jaký je tvůj názor na ankety?

Je to strašně fajn, když se někdo zabývá tím, co děláš. Každý člověk je rád, když mu někdo řekne: „Děláš to dobře.“ To myslím, že je to dobře vymyšlené, a určitě je to šikovné. Jestli někdo říká, že žádné ceny nepotřebuje... Samozřejmě, já je taky nepotřebuju, ale rozhodně je to příjemný pocit, když tvoji práci někdo ocení.

Když se ohlédneš za loňským festivalem, spousta fanoušků to vnímala jako výjimečný ročník. Jak bys ho s odstupem času zhodnotil?

Cítili jsme to taky, bylo to něco úžasného. Věděli jsme, že to bude perfektní, ale až takhle jsem to nečekal. Atmosféra, která na Bojišti je v průběhu festivalu, od první do poslední kapely, je úplně úžasná. Teď je jedno, kdy tam přijdeš – dřív to tak úplně nebyvalo. Některé ty menší kapely neměly takové obecenstvo, ale dneska tam lidé opravdu sedí. V deset ráno, když tam nakráčím na první kapelu, už tam jsou, a to je bomba. To se mi líbí hodně. Proběhla oslava narozenin, všechno si to sedlo. Přijely kapely, které si to maximálně užily.

Pak v backstage, když vidíš, jak to je – tyhle velké kapely jako Napalm Death, Autopsy a další jedou festivaly každý týden. Takže furt někde jsou a mají srovnání. A když tě pochválí takové legendy, je to opravdové vyznamenání, protože Napalm Death jezdí určitě sto padesát až dvě stě koncertů ročně. Takže já mám jenom samé superlativy. Peníze, které jsme předali Lékařům bez hranic, byly největší v historii naší charity. Neviděl jsem žádný problém. Bylo to prostě skvělé, včetně počasí. S tím sice stejně nic neuděláš, ale tentokrát vyšlo parádně.

Dokázal bys vybrat, co byl tvůj nejsilnější moment?

Nejsilnější moment byl, že tam byl můj vnuk. To bylo skvělé. V té době mu byly tři měsíce. Narodil se, představ si, v den, kdy jsem pořádal jeden menší indoorový festival u nás v Pardubicích. Myslím, že je to znamení, že teď musíme pokračovat i v tomto festivalu, abychom oslavili jeho narození. Festival děláme s mojí dcerou a vlastně celou rodinou už hodně dlouho. A že se toho zúčastnil i ten náš Karel a vydržel v Trutnově celých pět šest dní, bylo skvělé. Myslím, že neměl

INZERCE

**VÁŠ VĚK
VAŠE
SLEVA**

**NA KOMPLETNÍ
DIOPTRICKÉ
BRÝLE**

ORANGE OPTIK

Svět vaší optikou

Sleva platí na všechna brýlová skla (s výjimkou skel MiYOSMART) a všechny obruby vybraných značek. Kompletní podmínky této i našich dalších akcí naleznete na www.orangeoptik.cz/akce.

Bulharská 63, Trutnov, tel.: 771 528 625

www.orangeoptik.cz

žádný extra problém. Silný moment je samozřejmě i to, když tě lidi hodí do publika a nosí tě na rukou. To si připadáš jak polobůh. A všechny ty kapely, to jsou silné emoce. Třeba Autopsy, když je sem taháš deset patnáct let a furt se to nedaří a pak tady jsou a děkují ti. Bubeník Chris Reifert, který zakládal deathmetalový styl, dá se říct legenda, mi ještě po třech měsících psal, že stále přemýšlí, jak je možné, že něco takového vůbec existuje, a je strašně rád, že tady konečně mohl zahrát a že kdykoliv přijede zas. Takže těch hezkých momentů je strašně moc. Každé to jednotlivé setkání, protože jak se na Bojišti procházím, potkám spoustu lidí.

A loni jich bylo nejvíc v historii festivalu?

Ano, bylo. Ale to jsme čekali dopředu díky předprodejům. Věděli jsme, že to bude opravdu dobré.

Jaké novinky a informace bys prozradil k nadcházejícímu ročníku?

Všechno je vlastně hotové. Ještě možná na dvě místa čekám, až se vyjádří dvě kapely, jestli jo, nebo ne. Během příštího týdne ohlásíme nějaké kapely, které

nám chybí. No a je to prostě jako každý rok, chceme udělat co nejlepší sestavu. Problém posledních let ale je, že je strašně moc festivalů. Opravdu konkurujeme nejen festivalům u nás, ale i v Německu, Rakousku, všude... Ty kapely můžou hrát jenom třikrát za víkend, nebo když je to od středy do neděle, tak pětkrát. Takže jim musíš něco nabídnout a náklady rostou. No, ale s tím se snažíme nějak bojovat. Ne že bychom se obávali, ale současné změny na Bojišti jsou obrovské, takže to od jara budeme výrazně řešit, protože nechceme nic podcenit. Už jenom to, že díky prodeji části pozemku, který tam proběhl, nám zmizelo místo pro osm stánků. Další věc je, že jsme používali skleník na prodej našeho merche i kapel, to bylo strašně důležité, a teď někde musíme vytvořit nové místo. Děla se tam i afterparty. Všechno bylo skvělé, moc děkuju současným majitelům, že nám to umožnili, s nimi vždycky byla dobrá domluva. Až to bude všechno v kupě, bude to super, ale momentálně chybí i ta ikonická brána. A je to zatím hodně smutný pohled...

Co jsi říkal na rozhodnutí zastupitelstva, které novou vyhláškou o nočním klidu omezilo pořádání festivalů na Bojišti?

Vůbec to nechápu. Myslím, že punkový festival Pod Parou, který to postihlo, byl skvělý. Byl jsem tam loni s nejmladším synem a užili jsme si to. Zrovna jsem se nedávno viděl s pořadateli na Exploited v Pardubicích a říkali, že mají problémy, protože kam se přestěhují, tam jim spadne prodej vstupenek až o půlku. Teď budou v centru Olomouce, což mi přijde na několikadenní festival jako masakr, a jsem zvědavý, jak to tam město přijme. Ale mrzí mě, že jsou pryč z Bojiště, byl to suprový, menší festival a pomáhalo to i Bojišti. Každý festival přinese nějakou částku, za kterou se pak dá areál dál rozvíjet. Přijde mi to prostě nefér.

Omezení se dotkne i Obscenu. Budete muset zkrátit o hodinu noční produkci.

Jsem překvapený, tady něco dělám pětadvacet let, někdo přichází, odchází, já to dělám furt a nikdy jsem po městu nechtěl ani korunu, po kraji taky ne, ani po nikom jiným. Je to absolutně nezávislý festival, který vytváří zisk pro spoustu podnikatelů, protože když vidíš ceny hotelů, co si kdo nasadí během toho týdne, tak to je něco neskutečného. To mě taky docela trápí, ale to je prostě realita. Nevím, jestli to na měště nechápu,

AD reklama

**RÁMOVÁNÍ
OBRAZŮ
NA KRYBLICI**

Maestro

ale ti lidé se bavili v noci na Bojišti, měli jsme tam diskotéku v pivních stanech, myslím, že to bylo dobré, že se nikde moc neřvalo na náměstí a všechno se udrželo v areálu. Teď je otázka, jak to bude. A další věc je, že kvůli tomu musíme ve středu dělat už plný festivalový den, abychom těch kapel měli kolem osmdesáti. Mohli bychom třeba úplně zrušit freakshow, ale je to pro nás stále zajímavé a od roku 2000, kdy se dělala první, to k Obscenu tak nějak patří. Myslím, že si s tím poradíme, ale je to škoda. Upřímně nevím, co se nám tím naznačuje. Ale férově je, že nám to řekli dopředu.

Když jsme se bavili loni v létě, říkal jsi, že se chystá knížka o OEF. Jaký je její aktuální stav?

Teď ji sázíme. Asi před čtrnácti dny jsme měli takovou produkční schůzku u nás doma – všichni, kdo se na tom podílíme. Naštěstí je nás tolik v rodině, že to snad letos dáme dohromady a vyjde to někdy před festivalem, tedy v červnu. Bude to obří, šest set až sedm set stránek, velký formát, tisíce fotek, asi pětaticet rozhovorů s lidmi, co dělají festival, plus ohlasy hudebníků, těch je snad přes sto. Už máme hotové návrhy, teď děláme tu drinu – hledání chyb a překlepů. To je neskutečné, člověk si nedovede představit, jaká je to práce. Děláme na tom tři nebo čtyři roky, ale tohle nás vždycky zastaví. Jinak je to ale skvělý, připomenes si přitom některé věci, když se třeba koukáš na fotky z roku devadesát devět. Ty kroky, co jsme od té doby udělali, jsou neskutečné. Je prostě skvělý, že to tady furt je, a je potřeba si uvědomit, že tahle muzika je naprosto extrémní a nezávislá. Nikde se nehraje v rádiích, nikdo ti to necpe v televizi. O to je pod-

le mě složitější, ale na druhou stranu fanoušci, kteří si to najdou, jsou víc loajální.

Tahle hudba, festival a všechno kolem je tvůj styl života, vid'?

No určitě, včetně mého cestování. Já vlastně kamkoliv přijedu, potkávám kapely. Plánuju si cesty tak, abych mohl do Brazílie za touhle kapelou, nebo abych viděl tamten festival... Zrovna včera mi psali jedni kluci z Číny, nevím, jestli si pamatuješ, ale v roce 2013 hrála na Bojišti čínská kapela. A to bylo fantastický, že tady hráli. Oni nekomunikovali anglicky, psali jsme maily, nic. Do poslední chvíle jsme nevěděli, zda přijedou. A pak, hodinu před koncertem, se objevili. Jejich basák mi zrovna včera psal, že má novou kapelu a že když tady byli v roce 2013, natočili spoustu videí, promítali je po Číně na jejich koncertech a pořádali besedy o OEF. A že já jsem pro tu jejich scénu tam takovej hrdina. Já se úplně smál, že zrovna v komunistické Číně... Každý ví, jaký mám názor na tyhle režimy. Tak jsem si s ním vyměnil pár zpráv. A zase mi poslal linky na novou kapelu, co má. Říkám si: „Ty jo, to není možné, že to má takovej dosah.“ Ti lidé nevěděli, co od toho čekat, a už je to dvanáct let a furt na to vzpomínají.

Řekni mi ještě na závěr rozhovoru, jak si užíváš letošní zimu?

Ty jo, byl jsem v Africe. Jezdit v zimě na dovolenou, když je u nás plískanice, je super. My jsme odjeli s dětmi do Afriky, projeli jsme si Seychely, teda tam jsme se fakt jen stavili na jedno, Madagaskar, Réunion, Mauritiis... Každé ráno jsme vstávali v šest a celý den jezdili, abychom toho viděli co nejvíc, a to mě baví víc než se válet třeba v létě v Chorvatsku na jednom fleku. V zimě je to úžasné, to bych doporučil každému, ať jede třeba do Thajska. Já mám hodně rád třeba Singapur. Ty národní parky jsou super – předloni jsme byli v Jihoafrické republice, projeli jsme Namibii autem, byli jsme v národním parku Etosha i v Krugeru a to bylo něco. Děti viděly nosorožce pět metrů od auta, to je úplně jiný pocit, než když je vidíš v zoo ve Dvoře. Teď na Madagaskaru jsme třeba šli za lemury indri, co řvou v džungli. To je zážitek, jejich volání se nese kilometry. No a jinak občas jezdíme lyžovat. Za chvíli začíná fotbalová sezóna, tak zatím chodím na běžecký pás trénovat. Po padesátce je to těžký, všechno mě bolí, říkám si, že to už lepší nebude, tak se chci ještě kousnout, že bych hrál ještě do konce této sezóny. ■

Pout' do Brna, inspirace a motiv aktivit „dračího“ spolku

Vrcholem dvacetileté činnosti spolku Trutnov – město draka byla nepochybně loňská unikátní pout' jeho členů s trutnovským drakem uloženým na koňském povozu do Brna na slavnost 1000 let brněnského draka. Právě tento nevídaný čin byl označen jako Událost roku 2024 a spolek za něj po zásluze získal Cenu Trutnovinek, a to i ve spojení s Dračími slavnostmi v Trutnově a Brně. Pro Otto Štemberku, bývalého předsedu spolku, v jehož čele stál dvě dekády, a pro současnou předsedkyni Janu Madževskou bylo udělení této ceny velkým překvapením a zároveň oba velmi potěšila.

📷: HYNĚK ŠNAJDAR, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

Považujete tuto pout' za skutečné završení dvaceti-letí čtených aktivit vašeho spolku?

OŠ: Byl to cíl, k němuž jsme od začátku existence spolku směřovali. Takže to stoprocentně byl vrchol dvaceti let naší činnosti.

JM: Vidím to stejně. Prostě jsme si na začátku vzniku spolku řekli, že v roce 2024 pojede drak do Brna, a to se stalo, z čehož mám samozřejmě radost. Troufám si dokonce tvrdit, že jsme se o tom bavili už před vznikem spolku.

Dá se říci, že cesta do jihomoravské metropole je jakousi spojitou nádobou s vámi pořádanými Dračími slavnostmi v Trutnově, které jsou zároveň pro obyvatele města každoroční neodmyslitelnou událostí?

JM: Určitě. Slavnosti vycházejí z textu pověsti o vzniku města. Pokaždé jsme při Dračích slavnostech v Trutnově vybírali nějaké téma, ale nemělo to chronologii. Věděli jsme ale, že rok 2024 bude jakýmsi završením, kdy odvezeme trutnovského draka do Brna. Ta spojitost tam tedy zcela jistě je, protože to naplňuje literu té pověsti.

OŠ: Ano, bylo to přes text těch pověstí. Je to vlastně závěrečná pověst z Kroniky města Trutnova kronikáře Simona Hüttela z konce 16. století. Když byla v jeho podání završena kolonizace, vrcholným aktem bylo pozvání bájného zakladatele města Albrechta z Trautenbergu na údajný sněm, kde se rozhodl, že bude v roce 1024 převezena dračí kůže jako dar knížeti do Brna. To byl pro nás hnací motor a inspirační motiv naší činnosti po celých dvacet let existence spolku.

Byla pro vás brněnská cesta něčím, co se nesmazatelně zapíše do dějin spolku, města i vaší myslí?

JM: Pro mě určitě ano. Je to vyústění celého díla spolku a něco podobného už neplánujeme opakovat.

OŠ: Myslím si totéž. Brno je významné ještě z jednoho prostého důvodu. Na to město jsou totiž dokumentované různé vazby, kdy se to někdy až vymyká nějaké racionalitě. Pro mě je například velmi zvláštní, že ze všech velkých měst, odkud jezdí do trutnovské Galerie Draka návštěvníci, je jich nejvíce právě z Brna, aniž by to mělo nějakou spojitost s dračími počátky města Trutnova. A to si neumím vysvětlit, je to trochu záhada. Někdejší kronikář města Antonín Just ale v jedné ze svých knih na tyto zvláštní konotace a vazby mezi oběma městy upozorňuje. Mě to inspiruje v tom, že to není jen v té dračí legendě, ale i v tom, že mezi Trutnovem a Brnem existuje nějaká další spojitost.

Když si na tuto pout' zpětně vzpomenete, co se ve vás odehrává?

OŠ: Příznám se, že jsem si neuměl představit samotnou cestu. Ještě do začátku minulého roku jsem nebyl úplně přesvědčený, že cesta s koňmi, kteří potáhnou povoz s drakem, může dobře dopadnout. V této cestě se angažovalo hodně lidí včetně nové členky spolku Laury, která měla poměrně blízko k lidem okolo koní, takže se v tom začala angažovat. Byl to pro mě moment, který naznačoval, že to dobře dopadne. Já jsem to nespojoval přímo s koncem nějaké etapy spolku, ale spíše s pokračováním, a navíc jsem si cestu velmi užíval. Byla to naprosto nespoutaná, pohodová pouť doprovázená skvělou náladou a atmosférou, ale samozřejmě také velkou zodpovědností.

JM: I když jsem nemohla pouť absolvovat celou, stejně mám pocit, že když se k ní člověk připojí, nevnímá, jestli jde den, nebo deset. Navlékla jsem si kostým a vplula do toho proudu. Pro mě to bylo vstřebávání atmosféry, kdy jsem intenzivně vní-

mala krajinu, vše okolo sebe a neřešila jsem, zda absolvuji celou cestu.

Jak ji vnímali kolegové ze spolku, kteří se jí aktivně zúčastnili?

OŠ: Například Petr Kotyza psal celou cestu kroniku. Při nedávné přednášce v Galerii Draka začal z kroniky svým nezaměnitelným hlasem předčítat a všem se vybavily vzpomínky na cestu do Brna. Myslím si, že uvolněná atmosféra provázela na cestě všechny členy spolku.

Po dvaceti letech má spolek nové vedení v čele s předsedkyní Janou Madževskou. Kam byste chtěli, aby se spolek v budoucnosti ubíral?

OŠ: Můžu říci jen to, že budu spokojený, když se bude ubírat tam, kam bude chtít nové vedení. Jana například přišla s nápadem vytvořit meluzínu, která je spojená s rodem Lucemburků, kdy se meluzína přetělovala do draka. Je to navíc v historických souvislostech navázáno na Trutnov a to mě baví.

JM: Všechny podstatné věci a rituály související s Dračími slavnostmi, kdy obsadíme centrum města, aby ožilo, budou pokračovat dál. Naším současným úkolem je vymýšlet nová témata. Rozhodli jsme se opustit text pověstí, i když doprovázející hry a aktivity se k pověsti budou stále odkazovat. Hlavní témata s dračí symbolikou ale budeme brát ze světa, jednotlivých kultur, literatury či filmu. Budeme si prostě pokaždé vybírat něco, co souvisí s dračí tematikou.

Mohli byste našim čtenářům vysvětlit rčení drak nikdy nespí?

JM: Pro mě je drak symbolem mocné a velice temné síly, protože je spojován s nějakým podsvětím. Osobně si to spojuji s podvědomím, možná i kolektivním, s něčím, co tady stále je v nás a kolem nás. Má to obrovskou sílu a nikdy nevíme, kdy se to před námi náhle objeví.

OŠ: V současné Dračí uličce v Trutnově je text: Drak není mrtev, on jenom spí a sní svůj sen. Může to znít jako popření toho rčení a zároveň protiklad, ale v tom já cítím to rčení drak nikdy nespí! Takže i když spí, tak vlastně nespí. Hermetik Vladislav Zadrobílek, jeden z mých duchovních učitelů, řekl: Bdělost, toť vše. A to myslím sedí i na toto rčení.

Kde Cena Trutnovinek u „draků“ najde své místo?

OŠ: Kde jinde než v Galerii Draka, a to na nějakém čestném místě, které vybereme. ■

Nová energie do další práce

Trutnovskou thrashmetalovou kapelu Exorcizphobia provází v posledních letech pověst mimořádně energické skupiny, která do toho stále víc šlape. Když loni v březnu (na snímku zleva) Aleš Kostka, Tomáš Skořepa, Ondřej Šíma a Tomáš Kejkrt převzali Cenu Anděla za nejlepší rockové album, zapsala se do historie jako první trutnovský hudební projekt, kterému se za celých třicet tři let trvání těchto prestižních cen podařilo na nejvyšší metu dosáhnout. A nyní si do sbírky přidává další ocenění: Cenu Trutnovinek za Triumf roku 2024.

📸 MICHAL BOGÁŇ, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

Redakční Těčko sice nemá takovou prestiž jako ikonická soška Anděla se šalmaj, o jejímž udílení loni rozhodovalo 487 odborníků z České hudební akademie, nicméně ocenění vnímá samotná kapela velmi pozitivně. Svědčila o tom i slova, která pronesl kytarista a frontman Tomáš Skořepa, když jsme cenu muzikantům předávali v jejich zkušebně v areálu depa vlakového nádraží v Trutnově. „Určitě nám to udělalo radost, že jste nás takhle vyhodnotili. Tahle cena navíc vypadá designově moc pěkně,“ povídal. Na druhou stranu přiznal, že o Cenách Trutnovinek až do nedávna příliš nevěděl. „Když jste mi volali, zjistil jsem si více informací. Každé uznání ale nesmírně potěší a je skvělé, že něco takového v našem městě existuje.“

Ve srovnání s populárními anketami, kde rozhoduje počet hlasů od veřejnosti, jsou pro něj Ceny

Anděl i Trutnovinek zajímavější: „U Anděla vím, že o tom rozhodují lidé, co se v hudbě pohybují. A ve vašem případě je to zase cena s regionálním přesahem, což je pěkné. V obou případech je ale skvělé, že to člověk vnímá jako výraz respektu a podpory,“ sdělil Tomáš Skořepa, jenž má se svými parťáky na kontě i několik ocenění v rámci ankety cen Břítva, která se zaměřuje vyloženě na tvrdý rock, metal, punk či hardcore.

Stejně jako řada dalších umělců, i on však zdůrazňuje, že hudba není závod. „Soutěžení je vždycky zvláštní. Hudba není něco, co by šlo jednoznačně poměřit. Na druhou stranu, taková ocenění mohou kapele hodně pomoci, dát jí novou energii do další práce a otevřít dveře k dalším možnostem,“ poukázal. Na otázku, zda historický moment a úspěch na celostátní úrovni přinesl Exorcizphobii větší popularitu, odpověděl „Skoří“ s lehkým úsměvem: „Určitě se zvedla naše prestiž a pozo-

ruje me kolem kapely asi větší zájem. Nicméně hrajeme pořád nekomerční žánr, takže nás to určitě nikam nevystřelilo.“

Dvacet let na scéně a nové album

Vstupenku mezi „andělskou“ hudební elitu vynesl Exorcizphobii její poslední studiový počín Spiritual Exodus. Deska vyšla na konci září roku 2023 a byla v pořadí čtvrtým klasickým albovým formátem kapely. V současné době trutnovská parta připravuje pátou dlouhohrající desku. Plánuje ji vydat na konci letošního roku, během kterého navíc bude skupina slavít výročí dvaceti let od svého vzniku! „S nahráváním chceme začít v září a už teď máme materiál tak z osmdesáti procent hotový. Ještě bych rád dopsal dvě až tři skladby, abychom měli větší výběr,“ prozradil Tomáš Skořepa. Celkem má kapela v plánu mít dvanáct nových tracků, z nichž se jich na desku dostane pravděpodobně deset nebo jedenáct. „Název ještě není definitivní. Zatím máme takové pracovní označení, ale dokud se neusadí celý koncept, necháme si to raději pro sebe,“ usmál se frontman skupiny.

Ke dvacetiletému výročí kapely, která byla založena na konci léta 2005, Exorcizphobia nechystá žádnou speciální narozeninovou událost, se svými fanoušky to oslaví v rámci svých koncertů. „Nechceme to pojímat přehnaně nostalgicky, jsme pořád fungující kapela s novým materiálem. Takže neplánujeme, že bychom třeba zvali bývalé členy, aby se vystřídali na pódiu,“ konstatoval Tomáš Skořepa. Během dvou dekad se v kapele protočilo jen devět lidí. Nejčastěji se měnili bubeníci, kteří byli čtyři. V aktuální sestavě – Tomáš Skořepa (kytara, zpěv), Ondřej Šíma (kytara), Aleš Kostka (baskytara) a Tomáš Kejkrt (bicí) – hraje kapela posledních pět let.

Slyšet kapelu přímo v Trutnově můžete už 8. března na Monster of Metal and Hardcore v Národním domě. „Celý koncert budeme nahrávat jako živák a to samé máme v plánu i 7. června na Pilníkofestu, který pořádáme,“ prozradil „Skoří“ a dodal, že oba koncerty vlastně budou pojaté jako oslava pro fanoušky z našeho regionu.

Rok 2025 slibuje pro Exorcizphobii také řadu festivalových vystoupení. Za jeden z vrcholů považuje svou účast na Tolminatoru ve Slovinsku, kam v červenci míří řada metalových fanoušků z celé Evropy. „Je to opravdu velký festival. V tom našem ranku jde o jednu z top akcí, takže jsme rádi, že si tam zahrajeme,“ řekl Tomáš Skořepa. V květnu kapela také vyrazí na své dvoutýdenní turné po Balkáně. „Je to tam divočejší, než když třeba hrajeme někde na západě,“ smál se. A na thrashmetalovou partu můžete narazit třeba i v jejich oblíbené trutnovské základně – Hospodě U Lazebnic, kde je umístěna i soška Anděla od akademického sochaře Jaroslava Róny. Naše Těčko z nerezové oceli, vyrobené firmou Kasper Kovo, by tam muzikanti rádi také vystavili. ■

INZERCE

SUPER VÝBĚR INTERNETU

Nordic telecom

nordictelecom.cz

5G

100 Mb/s
390 Kč
měs.

Cena včetně antény

DSL

250 Mb/s
395 Kč
měs.

Akce platí pro nové zákazníky při objednávce do 28. 2. 2025

Berte překážky jako nové příležitosti

✎ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: JAN BARTOŠ

Na paralympijských hrách v Paříži se jí podařil hurský kousek. Lukostřelkyně Šárka Pultar Musilová obhájila obě stříbrné medaile, které si předtím vystřílela i v Tokiu. Mimořádný počín, který jsme ocenili jednou z Cen Trutnovinek za rok 2024. „Moc si toho vážím,“ poznamenala čtyřiatřicetiletá reprezentantka, když si přebírala už své druhé Těčko z nerezové oceli.

Šárko, jaké pocity v tobě rezonují při vzpomínce na paralympiádu v Paříži?

Ve mně rezonují všechny paralympiády, protože když už se člověk chystá na další sezónu, tak prostě vidí to, co má za sebou a co má před sebou. A ta příprava se musí od něčeho odpíchnout a někam pokračovat. Takže když se člověk motivuje do další práce, na prvním místě je, že rád střelí, a zadruhé, že už něco dokázal a chce dokázat ještě něco dalšího.

Tak mi pověz, jak konkrétně velký hnací motor byly další dvě stříbrné medaile?

Řekla bych, že už takový klasický. (smích) Ne, všechno má nějaký impuls. Pro mě je ale hlavní to, že se mi ukazuje, jak se vyplácí moje píle a pracovitost. Spočítala jsem si, že za poslední tři roky jsem měla během roku jen zhruba deset až patnáct dní volna – bez luku, bez přípravy, bez ničeho. Doktor mi už říká, ať trochu přibrzdím. No a já na to, že mě to spíš naopak nakopává. Ale vím, že budu muset o sebe začít trochu víc dbát. Můj životní cíl je střilet si jen tak pro radost.

Co pro tebe byl nejsilnější moment v Paříži?

Asi střilet s Davidem (Drahonínským – pozn.), protože samozřejmě všichni stárneme, on je o deset let starší a neví, jestli pojede na další paralympiádu. Chtěl by, jenomže konkurence je čím dál tím mladší vůči němu, nováčci ho chtějí sesadit z trů-

nu, a on ví, že musí makat víc a víc, ale ne vždycky to už zdravotně jde. V Paříži jsem si to uvědomila, že to byla možná naše poslední společná paralympiáda, o to víc jsem si střílení s ním užívala. Ale doufám, že to dopadne a do Los Angeles se mu ještě bude chtít.

A ty máš nastavené, že bys do Los Angeles chtěla?

Ano, protože já bych v Los Angeles chtěla celkově ukončit svou vrcholovou kariéru.

Opravdu?

Ano, hlavně z důvodu rodiny, i když to není jediný důvod. Člověk má samozřejmě už další cíle a větší přednosti. Původně jsem chtěla končit Paříží, ale nechala jsem se přemluvit i manželem a řekli jsme si, že Los Angeles by mohla být ta poslední paralympiáda. Potom si samozřejmě budu střílet dál, ale už jen pro tu radost. Už to nebude tak, že bych se rvala o paralympiádu a další závody.

Takže si v Los Angeles budeš snít takový svůj americký sen se zlatou tečkou?

Americký sen zatím nevysněný nemám. (smích) Nejhorší je, že u lukostřelby platí, že můžeš být strašně připravený, ale stačí jeden boční vítr a je všechno úplně jinak. Už v Paříži se to ukázalo, že všechny, co skončily ve čtvrtfinále, byly mistryně Evropy, mistryně světa a podobně.

I ty jsi byla až do posledního šípů na pokraji vyrazení. Přesně. Ne nadarmo se v lukostřelbě říká, že se střílí až do posledního šípů. Ale je pravda, že lukostřelba v tomhle nemá hranice, to, že jsi favorit, byl jsi první v kvalifikaci, ještě neznamená, že vyhraješ. A hlavně nevýhoda je v tom, že člověk, když z první čtyřky postupuje přímo do druhého kola, tak teprve tam si nastavuje luk, zatímco soupeř už to má. Je to takové pro a proti, člověk nikdy neví. Takže teď mám předsevzetí a svůj cíl dostat se do Los Angeles, ale jestli se dostanu a jak to tam hlavně bude, to nevím.

Los Angeles je ještě daleko. Jaké jsou letošní plány?

V září je mistrovství světa v Jižní Koreji, takže mám před sebou poměrně dlouhou přípravu. Chystám se také na nějaké mezinárodní závody v Itálii a na podzim bude ještě Dubaj.

Na posledním světovém šampionátu v roce 2023 v Plzni jsi obsadila šesté místo.

Byla jsem po zdravotní pauze, kdy jsem rok ne-

mohla střílet ze zdravotních důvodů. Ani jsem nečekala, že budu šestá. Teď to bude spíš náročné tím, že sezóna bude opravdu dlouhá. Venkovní sezóna nám začíná už v březnu a budeme střílet až do září, abychom se kvalifikovali do Koreje.

Mluvíš o zdravotní pauze. Víš, že i teď v únoru tě nějaká čeká, máš před sebou operaci levého lokte.

Mám tam utrženou šlachu. Jedná se o moji natahovací ruku. Ale podle doktora by to mělo být v pohodě. Naštěstí jsem narazila na pana doktora Čížmáře, který se v tom opravdu vyzná, dá mi to dohromady a měla bych být bez následků. Na rehabilitaci už nevěděli, co s tím dělat, celou dobu si mysleli, že mám tenisový loket, až po roce a půl jsem se dostala do Brna. Vlastně ještě předtím jsem byla v Praze u pana doktora Koláře, který mi řekl: „Hele, to není tenisák, to je šlachy, ale musím tě poslat do Brna, tady kluci nestíhají.“ Naštěstí bych měla být brzy fit a pro rehabilitaci by paradoxně lukostřelba měla být dobrý proces. Ne teda lukem, ale přes trenážer. A myslím, že na konci března, když to půjde dobře, bych už měla být schopná střílet lukem.

Tušíš, kolikrát to bude tvoje operace?

(smích) Ty krásno, tak to jsi mě trochu zaskočil touhle otázkou. Mám za sebou hodně operací, protože jsem kvadruplegik, tak mi dávali dohromady ruce, abych nějak mohla fungovat. Mám problém, že jsem neměla úchopy na rukách, takže mi dělali transfery, a to mám za sebou třeba deset operací na transferu, aby se chytil každý transfer tak, jak má. Proto už vím, co mě teď čeká v lokti, protože to je vlastně to samé, je to prakticky transfer, jenom je přenesený na loket. Myslím, že přes dvacet operací bych napočítala.

Co bys, jako člověk po úraze, poradila lidem, kteří čelí v životě podobným překážkám a hledají motivaci?

Já bych jim poradila jednu věc: nekoukat na tu překážku jako na překážku, ale jako na novou příležitost. Protože když vidíš překážku, tak jsou dvě možnosti: buď přes ni přejít, nebo ji objet. Někdy to objetí může trvat milionnásobně déle než ji přeskóčit, ale i tak to jde. Takže bych všem poradila, že všechno, co si myslí, že nemá nějakou možnost, nějakou možnost má. A když si člověk neví rady sám, tak jsou tu lidi okolo něj, kteří mu poradí, pomůžou. Ale nesmí se bát se zeptat a říct si o radu. Nekoukejte na překážku jako na překážku, ale jako na novou příležitost. ■

Těčka pro kronikáře Justa a malíře Trýznu věnovali muzeu

Již osmým rokem uděluje regionální médium Trutnovinky Ceny Trutnovinek. Jsou určeny významným osobnostem, které ve svém oboru dosáhly něčeho výjimečného, v Trutnově zanechaly nesmazatelnou stopu, talentům v kterékoli oblasti či událostem nebo počínům, jež v předchozím roce něčím zarezonovaly v bráně do Krkonoš. Ceny v podobě symbolického „Těčka“ od samého počátku vyrábí zdejší firma Kasper Kovo a je to dílo skutečně originální a reprezentativní.

❧ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: JAN BARTOŠ

Za dobu existence ceny se jejími držiteli staly i osobnosti, které se bohužel jejich předání nedožily a byly jim na jejich památku uděleny in memoriam, tedy „posmrtně“.

Mezi ně patří výrazný malíř, nejstarší člen Spolku podkrkonošských výtvarníků, držitel Kulturní ceny města Trutnova a také svým způsobem výtvarný dokumentátor města Miloš Trýzna, který zemřel 2. dubna roku 2021 ve věku 89 let, a také Antonín Just, rovněž držitel Kulturní ceny města Trutnova, od roku 2001 čestný občan města Trutnova, jenž je autorem rekordního počtu 58 městských, ručně psaných kronik. Ten odešel na věčnost 25. září roku 2018 ve věku 97 let.

Oba trutnovští velikáni si nemohli cenu převzít osobně a učinili to za ně členové jejich rodiny, kteří se později rozhodli k důležitému kroku. Ceny Trutnovinek svých předků darovali do sbírek Muzea Podkrkonoší v Trutnově, kde jsou přístupné veřejnosti, což by bylo v rodině držitelů poněkud složitější. „Známý entomolog Miloš Trýzna mladší, syn trutnovského malíře Miloše Trýzny, nám loni věnoval rozsáhlou pozůstalost po svém otci, a to nejen jeho obrazy či štetce, ale také Cenu Trutnovinek in memoriam za rok 2021, kterou tehdy převzal,“ potvrdil Ondřej Vašata, zástupce ředitele a vedoucí odborného oddělení Muzea Podkrkonoší.

Tehdy, při věnování ceny muzeu, podle Vašaty syn malíře Trýzny uvedl: „Když jsme se rozhodli muzeu věnovat pozůstalost po tatínkovi, ať je to se vším všudy a zároveň památka na něj.“ V podobném duchu byla věnována muzeu Cena Trutnovinek pro kronikáře Antonína Justa, jenž ji získal za

popularizaci dějin města Trutnova. Tu v roce 2019 za svého otce převzal jeho syn, bývalý gymnaziální kantor Petr Just, který ji se svou rodinou také předal muzeu společně se spoustou fotografií, písemností i trojrozměrných předmětů. Jak nám sdělil muzejník Vašata, obě ceny jsou nyní vedle sebe na čestném místě v prosklené skříni depozitáře.

„My jsme tyto dary samozřejmě zapsali, nahlásili na ministerstvo kultury a staly se součástí muzejní sbírky. Navíc Cena Trutnovinek má pro nás trojnásobnou hodnotu. Vyrobila ji zdejší firma Kasper, udělují je Trutnovinky, takže je to vlastně regionální cena a dostala ji významná trutnovská osobnost. Vše je uchováno pro budoucí generace s tím, že ceny lze prezentovat na případných výstavách či významných výročích spojených s těmito osobnostmi,“ dodal Ondřej Vašata. ■

SkiResort
ČERNÁ HORA – PEC

MAGICKÁ JÍZDA

OSVĚTLENÁ BOBOVÁ DRÁHA

📍 PEC POD SNĚŽKOU

TIP: Jízda ZDARMA

- Při nákupu jízdenek online získáte jednu jízdu zdarma!
www.SkiResortCard.cz

www.relaxpark.cz

Stabilní postavení a smělé plány do budoucna

Když se řekne firma Kasper, nejen v Trutnově, ale i v celé republice se mnohým vybaví úspěšná společnost zaměřená na několik klíčových oblastí. KASPER CZ je zaměřená na výrobu a montáže dřevěných nosných konstrukcí, KASPER KOVO se soustřeďuje na strojírenskou výrobu. Obě firmy jsou na trhu více než třicet let, mají za sebou velmi dobrou historii a spoustu skvělých referencí. Dnes při svých výrobních aktivitách využívají ty nejmodernější technologie.

V současné době mají tyto společnosti velké a smělé plány do budoucna. Pod značkou KASPER TIMBER působí v České republice, konkrétně v Trutnově, společnost KASPER CZ, a v Senci na Slovensku KASPER SK. „Společně se synem Davidem, s nímž vlastníme a řídíme většinu firem KASPER TIMBER, prakticky pokrýváme obě země. Za ta léta jsme si pořídili pozemky a areály, které nám umožňují rozvoj. V obou lokalitách nyní vyřizujeme stavební povolení k rozšíření výroby a dalších technologií,“ řekl zakladatel společnosti Rudolf Kasper, který si je vědom, že za dobu jeho podnikání se stavební průmysl velmi posunul, technologie jsou dnes daleko pokročilejší a progresivnější.

„K tehdejší konstrukcím se styčnickovou deskou jsme výrobu rozšířili o obrábění nosného dřeva na CNC lince a zahájili výrobu stěnových panelů. Vše v tomto směru chceme dále rozvíjet, a to i z ekologického pohledu. Dřevo je v současné době ve stavebnictví ten nejperspektivnější a přírodně nejprůvětivější materiál, který nezanechává žádnou uhlíkovou stopu. Jsme přesvědčeni, že podíl dřevěných nosných konstrukcí a dřeva jako takového bude ve stavebnictví čím dál větší, což je vidět všude na západ od České republiky a také v USA a Kanadě,“ uvedl Kasper.

Proto si společnost v Trutnově i v Senci pořídila pozemky a areály, které jí umožňují další rozvoj

v obou lokalitách. V Trutnově je již vydáno stavební povolení k rozšíření výroby, dalších technologií a příští rok by se mohlo začít stavět. Stejnou cestou jde i ve strojírenské výrobě firma KASPER KOVO, která měla rekordní podnikatelský rok v roce 2022 a tak tomu bylo i loni. „Nebylo to však jednoduché, protože mnoho našich zákazníků pociťovalo velký pokles objednávek. My se však snažíme dál prosazovat v odvětvích, která považujeme za perspektivní a souvisí s přechodem na jiné energetické zdroje, zelenou ekologii, s dodávkami pro finální výrobce autobusů a s potravinářskými i strojírenskými technologiemi,“ vysvětlil zakladatel společnosti.

Už v roce 2011 firma KASPER KOVO rozšířila svůj areál koupí bývalé ČKD Dukla, kde se poté zaměřila na výrobu tlakových nádob a kde loni firma udělala desetinasobný obrat. V souvislosti se současným rozvojem má nyní v plánu v této perspektivní cestě pokračovat. Podařilo se jí získat pozemky v prostoru bývalého podniku Texlen. „Byl vytvořen Rozvojový generel strojírenské společnosti, který zahrnuje vizualizace nových objektů. Původní Texlen projde demolicí a náhodský architektonický Ateliér Tsunami již zpracovává dokumentaci pro stavební povolení, které bychom měli získat v prvním pololetí příštího roku. Na tomto místě chceme v etapách vystavět novou moderní a ekologickou továrnu, která

by měla zásadním způsobem zvýšit ekonomickou výkonnost naší strojírenské firmy. Předpokládám, že by se mělo stavět v letech 2027 až 2028,“ prozradil Kasper. Kromě toho v sousedství nově projektované strojírenské fabriky ještě vznikne stavba sportovní akademie pro děti, která je před vydáním stavebního povolení.

I když se v současné době obecně často mluví o rozmanitých problémech různých firem ve strojírenské oblasti, společnosti KASPER KOVO jde naopak výroba nahoru, má velké plány a připravené projekty na investice. „Jsme stabilní firma a víme, co chceme. Jsme jedna z mála společností, která ve strojírenské výrobě nabírá dvacet nových kvalifikovaných zaměstnanců na obsluhu CNC strojů, robotů a v oblasti svařování. Nové pracovníky nabíráme rovněž v dřevovýrobě. Nyní má naše společnost v Trutnově celkem čtyři sta padesát zaměstnanců,“ dodal Rudolf Kasper. ■

Uffo

TRUTNOV

PROGRAM

ÚNOR 2025

do 24. 2.

HESHAM MALIK: ANEKDOTA

Výstava

Projekt se uskutečňuje za finanční podpory Královéhr-

sobota 15. 2.

OPEN LEKCE

S AUSTRALSKÝMI AKROBATY

Lekci povedou Aleshane Kelso a Tomas Correia z cirkusové školy CZirkidz

Vyzkoušíte si závesnou akrobacii (šály, trapéz, závěsný kruh), práci s hula hoop (obručí) a párovou akrobacií. Vhodné pro začátečníky a mírně pokročilé zájemce

pondělí 24. 2.

SIRÉNY NA CESTÁCH

Zábavná talk show Sandry Pogodové,

Jitky Asterové a Lindy Finkové

UFFO ** 16:00 a 19:00 ** vstupné 450, 420, 390 Kč

úterý 25. 2.

NEZMAŘÍ

deckého kraje
Galerie UFFO ** otevřeno: pondělí–pátek 8:00–18:00,
sobota 10:00–18:00 **
vstupné 30 Kč, děti 15 Kč, děti do 3 let zdarma

neděle 9. 2.

TICHOHOŘÍ GUMÁK

Rodinné UFFOkousky:

Divadlo Drak Hradec Králové

Představení pro děti od 6 měsíců do 3 let

UFFO ** 14:30 a 16:30 ** vstupné 200 Kč, děti 150 Kč

pondělí 10. 2.

AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU

Martin Loew: Azorské ostrovy

Pořadatel: Český červený kříž a UFFO

UFFO ** 14:30

pondělí 10. 2.

JORDÁNSKO:

KRÁLOVSTVÍ POUŠTĚ

Diashow Martina Loewa

UFFO ** 19:00 ** vstupné 180 Kč

úterý 11. 2.

TROSEČNICE

Činoherní divadlo A 2024/2025:

Divadlo Radka Brzobohatého, Praha

UFFO ** 19:00 ** předplatitelé vstup na abonentky ČDA,

ostatní – vstupné 690, 640, 590 Kč

čtvrtek 13. 2.

HANA

Činoherní divadlo B 2024/2025:

Klipperovo divadlo Hradec Králové

UFFO ** 19:00 ** předplatitelé vstup na abonentky ČDB,

ostatní – vstupné 690, 640, 590 Kč

od 12 let až po dospělé.

Přihlášky jen e-mailem: talavaskova@uffo.cz

Národní dům ** 9:30–12:00 ** vstupné 650 Kč

sobota 15. 2.

13. REPREZENTAČNÍ PLES

MĚSTA TRUTNOVA

Večerem provází Vladimír Polívka, hraje kapela

The People s hostem Sárrou Milířajtovou

Pořadatel: město Trutnov a UFFO

UFFO ** 20:00–02:00 ** vstupné 590 Kč

pondělí 17. 2.

AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU

Ing. arch. Vladimíra Paterová: Helsinky – moderní

architektura, zejména díla jednoho z nejvýznamnějších

světových architektů Alvara Aalza a soudobá architekto-

nická tvorba

Pořadatel: Český červený kříž a UFFO

UFFO ** 14:30

pondělí 17. 2.

PAMÍR: HORSKÝ BADACHŠÁN

Cestopisná přednáška Vladimíry Paterové

a Jindřicha Budi

UFFO ** 19:00 ** vstupné 120 Kč

čtvrtek 20. 2.

THE LEGEND OF LUNETIC

Divadlo a hudba 2024/2025: Divadlo NoD, Praha

UFFO ** 19:00 ** předplatitelé vstup na abonentky DH,

ostatní – vstupné 590, 540, 490 Kč

neděle 23. 2.

DĚTSKÝ KARNEVAL

S ELOU A TOMEM

Karnevalový rej plný zábavy, her a soutěží

UFFO ** 16:00 ** vstupné 150 Kč, děti 100 Kč

Koncert

UFFO ** 19:00 ** vstupné 320, 290, 260 Kč

čtvrtek 27. 2.

SPACE BETWEEN

Cirkusová romantická komedie

Účinkují: Aleshanee Kelso a Tomas Correia (Austrálie)

z cirkusové školy CZirkidz

UFFO ** 18:00 ** vstupné 300 Kč

PŘIPRAVUJEME

úterý 4. 3.

KMENY

Divadlo a hudba 2024/2025:

Losers Cirque Company

UFFO ** 19:00 ** předplatitelé vstup na abonentky DH,

ostatní – vstupné 690, 640, 590 Kč

čtvrtek 20. 3.

PAM RABBIT: THE MISSING TOUR

Koncert na stání

UFFO ** 20:00 * vstupné v předprodeji 250 Kč,

v den akce 300 Kč

pátek 28. 3.

TOMÁŠ KLUS A CÍLOVÁ SKUPINA:

TADY TO MÁŠ TOUR 2025

Koncert

UFFO ** 19:30 **

vstupné 650 Kč (přízemí – stání), 750 Kč (balkón – sezení)

sobota 29. 3.

TŘI SESTRY: VINYL TOUR 2025

Koncert na stání

Host: Synové výčepu

UFFO ** 20:00 ** vstupné v předprodeji 700 Kč,

v den akce 800 Kč

Změna programu vyhrazena!

www.uffo.cz

Generální
partner:

Hlavní
partneři:

SILVEGO [®]
since 1999

Výjimečný dárek nejen na svátek zamilovaných

Ať už Valentýn slavíte, nebo ne, dárek z lásky udělá radost vždy. A jak lépe říct „Miluji tě“ než s překrásným šperkem, který zanechá nezapomenutelný dojem? Pokud hledáte ten správný dárek, máme pro vás několik tipů, které jsou ideální pro každou romantickou příležitost. Objevte s námi, co by mohlo dokonale potěšit vás nebo vaši lásku. V SILVEGO nabízíme široký sortiment stříbrných a zlatých šperků, i těch z chirurgické oceli. Vybrat si můžete z přírodních kamenů i syntetických, najdete u nás ale i diamanty – www.silvego.cz.

Párové šperky podtrhnou vaše spojení

Toto je skvělý způsob, jak oslavit lásku mezi vámi a vaší polovičkou. Ať už jde o prsteny, přívěsky, nebo náramky, které se vzájemně doplňují nebo mají stejný motiv, tyto kousky ukazují, jak silné je pouto mezi vámi. Mohou být jemné, elegantní i výrazné – vždy však budou symbolem vašeho vztahu. Proto jsou naším tipem pro páry, které chtějí vyjádřit, že mají jeden druhého a jsou vzájemně spojeny.

Květiny, které nikdy neuvadnou

Co třeba věnovat krásnou květinu, která bude dělat radost napořád? Půvabné květy růže, sedmikrásky, kopretiny nebo tulipánu tvoří kombinaci tradičního stylu a moderního minimalismu a skvěle se hodí jako jemný doplněk na každý den. Každý takový šperk je jako kousek přírody, který nám připomíná, jak je důležité pěstovat lásku v našich životech.

Diamantový zásnubní prsten Fay z bílého zlata s diamanty 0,10 ct

Luxusní lesk diamantů

Šperky s diamanty jsou unikátní svým neuvěřitelným třpytem, luxusním vzhledem i odolností. Takový klenot nikdo nepřehlédne, protože zazáří při každém pohybu. Diamantový šperk zaručeně okouzlí a bude krásnou připomínkou vaší lásky a společných okamžiků.

Navčasová elegance s perlami

Už po staletí obdivujeme jemné a elegantní perly jako jeden z nejkrásnějších darů přírody. S perlami jednoduše nikdy neuděláte chybu, protože jsou dokonalým doplňkem pro každou ženu. Navíc jsou trvale moderní, protože mají jedinečnou schopnost decentně doplnit celkový vzhled a dodat mu vznešený nádech.

*Stříbrné náušnice
s bílou přírodní perlou*

*Stříbrný náhrdelník s přívěskem
anděl Cassiel s Brilliance Zirkon*

Dárek s osobní hodnotou

Pokud chcete věnovat originální dárek, pak vygravírovaný vzkaz, fotka, jméno nebo datum vašeho setkání jsou tím pravým! Personalizovaný prsten, náramek nebo přívěsek budou vždy připomínat ten speciální okamžik, a navíc má takový dárek i velký emocionální význam.

Láska je v srdci

Srdce je symbol lásky, něhy a věrnosti, která nikdy nezmizí. Proto jsou tyto romantické kousky se srdíčkem skvělým způsobem, jak i beze slov říct, že vaše láska je silná a upřímná. V SILVEGO si můžete vybrat z mnoha unikátních druhů zpracování i barev kovů nebo vás možná zaujmou srdíčka s přírodními kameny.

Stříbrný prsten srdce s pravým přírodním granátem

Navěky spolu

Pokud se vám tvar srdce nelíbí, váš romantický dárek může mít i jiný originální význam. Například nekonečno je nádherným důkazem navčasové lásky bez konce. Tento motiv vám vždy připomene, že spojení mezi vámi je věčné.

Andělská křídla jako ochrana a podpora

Křídla jsou připomínkou toho, že máme někoho, kdo nás chrání a podporuje – ať už na dálku, nebo když jsme spolu. Obdarovanému mají přinést pocit bezpečí, vnitřního klidu i vlastní síly. Tyto šperky jsou proto plné hlubokého významu. Navíc se jedná o jemné a elegantní doplňky, které každý den připomínají, jak moc na nás někomu záleží.

Zlaté náušnice srdíčka na pužetu se zirkony

SILVEGO – radost a krása už více než 25 let

Jsme česká rodinná firma s největším výběrem vlastních šperků a jedním z největších skladů šperků v České republice. Ušli jsme dlouhou cestu a všechny tyto úspěchy nás motivují v tom pokračovat a nabízet našim zákazníkům stále lepší a větší portfolio šperků a doplňků.

SILVEGO ale nejsou jen krásné šperky. Protože pomáhat je důležité, SILVEGO se aktivně podílí tam, kde je potřeba. Společně s vámi proto spolupracujeme na charitativních projektech již několik let. Poslední takovou akcí byl benefiční ples Nemocnice Trutnov a Oblastní charity Trutnov, jehož bylo naše klenotnictví stejně jako vloni hrdým generálním partnerem. Celkem se podařilo díky plesu a štědrosti návštěvníků získat rekordních 150 000 korun, které byly plně věnovány rodině těžce zraněného policisty žijícího v Trutnově. SILVEGO věnovalo do dražby diamantové náušnice, které se vydražily za nádherných 40 000 korun. Tuto částku majitel SILVEGO zdvojnásobil, a náušnice tak pomohly získat fantastických 80 000 korun. Děkujeme proto také vám, našim zákazníkům, že podobné projekty můžeme realizovat. ■

Finštinu jsem se naučil přímo v kuchyni

„Finové jsou mlsní, protože milují dobrou kuchyni, a na ceny tolik nekoukají, takže častými hosty v restauracích jsou i důchodci,“ říká šestačtyřicetiletý kuchař Petr Krevňák, který se narodil ve Vrchlabí, vyrůstal v Chotěvicích a svá první jídla pro hosty vařil v trutnovské restauraci. S krátkou pauzou, kdy se vrátil do rodné vlasti, žije už přes dvacet let v Helsinkách. A na jeho gastronomii si pochutnala i finská prezidentka!

✂ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: ARCHIV PETRA KREVŇÁKA

Dáte si raději knedlo, vepřo, zelo, nebo nějaké typické finské jídlo, třeba lihapullat (masové kuličky – pozn. red.)?

Samozřejmě, že raději si dám českou klasiku, je-likož Finové toho zrovna moc dobrého nemají. Když děláte knedlo, vepřo, zelo, to jídlo je vyplávané. Vyžaduje spoustu práce, ale pokud se do toho vloží úsilí, výsledek je vynikající. Oproti tomu finská kuchyně je poměrně jednoduchá – většinou se všechny ingredience nahází do jednoho hrnce a jen se uvaří. U nás se klade důraz na restování a takové ty základy, což jídlu dodává ten správný charakter a chuť.

Která finská jídla vám na začátku připadala zvláštní a teď už jste si je oblíbil?

Těch je, tak například karjalanpaisti. To je něco jako hovězí vývar, akorát že je pečený. Je to směs hovězího a vepřového masa s kořenovou zeleninou a je to vlastně dělané na způsob vývaru, akorát že se to peče v troubě. Jí se to s bramborami a brusinkami. Tak to jsem dřív nemusel, protože mi to jako spíš připomínalo polévku.

Ale polévka to není?

Ne, je to spíše hodně bohatá směs masa a zeleniny. Není to ani omáčka – nic zahuštěného. Ve Finsku je zřejmě nejvíce alergií na světě, a proto se snaží vařit co nejpřirodněji. Mouka se příliš nepoužívá, a když už, tak spíše bezlepková. Totéž platí o mléku – běžně je nahrazováno bezlaktózovým. Je hrozné s tím vařit, například připravovat knedlíky je opravdu těžká práce.

Z pohledu kuchaře vám třeba nedělalo problémy přeorientovat se z české na finské vaření?

Prošel jsem kulinářským institutem, takže jsem si

osvojit základní techniky. Ale nastupoval jsem tady do restaurace, která se jmenovala Vltava a hledala českého kuchaře, měl jsem příležitost naučit se základy finské kuchyně. A zároveň i finského jazyka. Kamarádi, kteří mě do restaurace přivedli, totiž dostali od zaměstnavatele nakázáno, aby se mnou nemluvili anglicky. Takže jsem všechno od základů musel zvládat rovnou ve finštině.

Jaké to bylo?

Začátek byl samozřejmě náročný. Představoval jsem si, že začnu třeba u mytí nádobí, ale hned mě dali na vaření. Co se týče samotné práce v kuchyni – vaření, krájení, ty technické věci – s tím problém nebyl. Jsem kuchař. Nejtěžší byl jazyk a pochopit to, co která surovina je, a porozumět instrukcím. Kdyby se mnou mluvili anglicky, tak jsem doma, ale takhle jsem prostě musel chodit a hledat. Trvalo to dva měsíce, než jsem se do toho úplně dostal. Ale nakonec to byla výhoda, protože díky tomu jsem se naučil finsky.

Mají Finové mlsné jazýčky?

Jsou mlsní a prostě milují dobrou kuchyni. Samozřejmě, domácí jídla jsou domácí jídla, ale když jdou na večeri, očekávají kvalitu. Už tehdy, když jsem přicházel do Finska, tady gastronomie směřovala k něčemu, co bychom dnes nazvali fine dining. To, co se u nás začíná v posledních letech, tady už fungovalo zhruba od let 2004–2005. Skandinávská kuchyně jako celek je na vysoké úrovni. Dánové, Švédové, Norové – ti všichni se v gastronomii pohybují velmi vysoko a Finové nejsou výjimkou.

Je pro ně těžší vařit?

Ano, ale právě to z toho dělá větší zábavu. Pořád je to něco nového, není to jednotvárná kuchyně. Ať už jde o ryby, nebo maso, je to rustikální a rozmanité – jídla nevypadají pořád stejně, což znamená, že se člověk při vaření nenudí. Je to lepší v tom, že vaření nabízí větší pestrost. Když celý život děláte knedlo, vepřo, zelo, tak to vždycky vypadá stejně – knedlík, zelí a maso a tím to končí. Ale u minutkové kuchyně je to jiné. Nabízí větší variabilitu, možnost experimentovat s různými technikami a úpravami. To je na tom to zajímavé.

Ted' trochu odbočím. Když jsme domlouvali rozhovor, říkal jste mi, že nebudete uvádět žádné kontakty a údaje, aby se neopakovalo to, že jste jednou dělal rozhovor pro Českou televizi a po jeho odvysílání se strhla lavina se zájemci, kteří u vás chtěli pracovat. Co zajímavého jste jim tehdy řekl?

Neřekl jsem nic, ale spousta lidí mě najednou poznala. Vařím pravidelně pro českou ambasádu a velvyslanectví. Jednou přijela Česká televize, dělali pořad, že jezdili po světě a v každé zemi sháněli někoho, kdo se tam uchytil. A na ambasádě jim dali tip na mě. Zavolali mi, vysvětlili, o co jde, a já si řekl „proč ne“. Když jsem předtím přijel do Čech na návštěvu, polovina kamarádů už mě ani nepozdravila a najednou se ke mně začali hlásit. Že mladší se jde učit na kuchaře a zařídím mu tady práci. Přiveď jsem nejdřív jednoho, pak druhého, ale oba na mě udělali takové podrazy, že jsem jim řekl: „Tak tohle ne!“ Češi takoví jsou, mají to v sobě.

Kdy jste si uvědomil vy, že se stanete kuchařem?

Asi už jako malý kluk. Bavilo mě sledovat babičku při vaření. Jsem z vesnice, pocházím z Chotěvic, kde jsme měli statek. Veškeré suroviny jsme měli přímo na dvoře. Když babička šla vařit, vždycky si všechno nasbírala na zahradě a pak z toho vykouzlila něco úžasného. To mě fascinovalo. Původně jsem chtěl být číšník, ale na to v té době nebyl obor. Chtěl jsem jít na hotelovku, ale to mi rozmluvili, že je lepší si nejprve udělat obor. Nastoupil jsem tedy na obor kuchař-číšník do Hronova. Pak jsem šel na nástavbu, ale tu jsem nedotáhl, nebavilo mě to, a začal jsem pracovat. Moje první zkušenosti jsem získal Pod hradem v Trutnově, u Halbicha a Morávka. To byli borci největší, co jsem poznal. Chodil jsem tam už při škole na brigády a tam mě právě chytla kuchyň a řekl jsem si, že nebudu číšník, ale kuchař. Školu jsem si pak dodělal až ve Finsku.

INZERCE

Měření zraku

Zdarma s heslem **Trutnovinky**

Sleva na obruby dle věku

Kde nás najdete?

Jihoslovanská 164, 541 01 Trutnov

Akce 1+1

Druhé brýle zdarma

optikdodomu.cz
+420 606 029 848

Proč zrovna Finsko?

Toužil jsem cestovat. Pracoval jsem na horách – v Harrachově, v Černém Dole a také v kiosku u staré lanovky na Černé hoře, u Máry Veselého. Právě tam se často objevovali Finové, se kterými jsem se seznámil. Nakonec mě přemluvili, ať zkusím štěstí ve Finsku. Mě to od malička táhlo spíš na hory a měl jsem radši zimu než teplo. V té době bylo finské počasí úplně o něčem jiném. Dnes je tu v létě kolikrát tepleji než v Čechách a to mi přijde hrozné. Ve Finsku jsem začal pracovat a zároveň jsem si dodělal školu – kulinářský institut, kde jsem se naučil takové ty parádky.

A kde je teď předvádíte?

Mám na starost kuchyň v jednom podniku, je to takové finské bistro, kde už pracuji asi tři roky. A je to lepší a lepší. Pět lidí máme v kuchyni a pět na place.

Finské bistro – co si pod tím představit?

Finské bistro je podobné francouzskému bistru. Na jídelním lístku najdete jen pár jídel, ale zato jsou všechna vymazlená ve fine dining stylu. Nečekejte

Fazolové ragú, tomatový jus, pečená marinovaná řepa, piklované sojové boby, tuřín a baby timián

český jídelní lístek s padesáti položkami, já mám například jen čtyři menička, pět hlavních jídel, pět předkrmů a čtyři dezerty. To je vše. A hlavně se klade důraz na čerstvé suroviny, které každých čtvrt roku obměňuji podle sezóny a dostupnosti.

Uved'te příklady pokrmů, které máte nyní přes zimu na jídelním lístku.

Momentálně nabízíme například pečenou sobi roštěnou s pečeným celerem, celerovým pyré, houbovou směsí a omáčkou z černého rybízu. To je velmi oblíbené jídlo, hlavně u turistů. Sob nikde moc není, tak se tady jedí sobi, a na severu už se dokonce jedí i medvědi. Dále máme především sezónní ryby, například tresku s račí omáčkou, petrželovým pyré s mrkví a jikry z lososa. Lososovou polévku, což je národní finský pokrm, je u nás trochu vylepšená, protože já rybu totiž předem uduším. Děláme ale i telecí řízek s ančovičkami, citronem, bramborovou kaší a kapary. Co se týče dezertů, máme teď čokoládový koláč s malinovým gelem, marinovanými ostružinami a omáčkou z přepuštěného másla. Výborná je rakytníková polévka s nakládaným rakytníkem, k tomu je čokoládový mousse a hříbková zmrzlina.

A teď k cenám. Kolik to stojí?

Myslím si, že se pohybujeme v přijatelných cenových relacích. Hlavní chody mají strop kolem 35 eur. Pokud jde o tříchodové menu, cena se pohybuje mezi 50 a 58 eury.

Je ve Finsku jídlo dražší než v Česku? Jak byste to porovnal?

Já jsem byl v Česku naposledy v roce 2019 a potom až loni v říjnu. Ani tehdy jsem ale neměl možnost zajít do restaurace, protože jsem byl doma čtrnáct dní a bydlel u rodičů. Měl jsem absolutní zákaz chodit do restaurací. Musel jsem jíst doma a užívat si jídlo od maminky, což bylo super. Když jsem ale koukal na ceny, všiml jsem si, že například svíčková za 250–300 korun vychází

INZERCE

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

levněji. V Česku vás hlavní chod, dejme tomu, stojí zhruba 10 eur. Ve Finsku za hlavní jídlo zaplatíte od 20 do 40 eur. Samozřejmě to ale záleží na typu restaurace, na jídle, na tom, z jakého masa je jídlo připravené.

Stěžují si Finové na to, že je jídlo a potraviny drahé?

Nestěžují. Finové jsou v tomto směru skvělí. Do restaurací chodí pravidelně, a dokonce i důchodci jsou častými hosty. Večerní provoz u nás často tvoří právě oni. Je pravda, že si většinou neobjednávají ta nejdražší jídla, ale chodí často. V oblíbě mají například řízky, ryby nebo játra. Ta děláme také, na roštu. Pokud mají příležitost nebo důvod k oslavě, klidně si dají i dražší pokrmy. Celkově Finové na ceny tolik nehledí, jídlo v restauracích berou jako součást životního stylu, a tak se tam schází lidé všech věkových skupin.

Jak velkou kapacitu má vaše bistro?

Do restaurace se nám vejde sedmdesát lidí.

Povězte ještě, v jakých restauracích jste působil předtím? Jaká to byla gastronomie?

Byla to podobná gastronomie, jakou dělám teď. Pracoval jsem v jedné michelinské restauraci a v jedné zaměřené na fine dining. Obojí mi dalo obrovskou zkušenost a hodně jsem se tam naučil. Velmi přínosné pro mě bylo i to, že jsem pomáhal kamarádovi jako asistent při soutěži Kuchař roku. Bylo to skvělé školení.

Prozradíte, pro které vzácné hosty jste připravoval jídlo?

Vařil jsem například pro finskou prezidentku a různé diplomaty, když se mi ozvala česká ambasáda. Chodil jsem to dělat spíše brigádně, byly to takové nárazovky. Zavolali mi a oznámili, že tehdy a tehdy přiletí určitá delegace nebo významný host a že je potřeba připravit diplomatickou večeři. Kromě těchto večeří jsem také připravoval velké recepce, například při příležitosti státního svátku v říjnu.

Jak se vám žije ve Finsku? Neuvažoval jste o návratu do Česka?

Zatím ne. Když sem tam sleduji, co se v Česku děje, hlavně na politické scéně, myslím si, že mě Finsko ještě dlouho udrží. Podmínky tady jsou super a navíc mám dítě, které chodí do školy. Finské školství je hodnocené jako jedno z nejlepších na světě, což je velká výhoda. Škola tu funguje úplně jinak – děti ji nevnímají jako povinnost, ale spíš jako místo, kde

tráví čas s kamarády, a to platí i o učitelích. Domácí úkoly tu mají jiný systém. Často je děti v rámci kroužku dokončují po škole přímo s učitelem, takže když kluk přijde ze školy domů, má volno. Převlíkne se a jde ven nebo na trénink. Děti tady nemají stres z toho chodit do školy.

Když pomineme jazyk, bylo ještě něco, na co jste si ve Finsku musel zvykat?

Ze začátku trochu na to světlo. V létě, během června a července, je období, kdy tady není tma. Noci jsou jasné, ne bílé, ale světlé, ale tma tu prakticky neexistuje. Naopak v zimě je to opačné. Chodil jsem do práce a kolikrát jsem za celý den ani neviděl denní světlo. Stáhne se to tady natolik, že denní světlo je třeba hodinu, dvě, ale na to si člověk zvykne. Pro mě osobně to ale nebyl problém. Říká se, že někteří lidé tady mají kvůli nedostatku světla psychické problémy, což prý vede i k většímu počtu sebevražd. Finové hodně čtou, koukají na televizi nebo dělají děti. (smích)

V jakém období byste doporučil návštěvu Finska? Létu, nebo zimu?

Určitě bych doporučil léto, kdy začíná období toho letního slunovratu. Nejlepší čas na návštěvu je zhruba od 10. června do 15. července, kdy jsou dny nejdelší. To člověk může být celý den venku a užít si to. Na druhou stranu, zima má také své kouzlo. Když začne padat sníh, a hlavně když ho napadne opravdu hodně, je to nádherná. ■

Grilovaná sobí roštěná, pečený květák, celerové pyré, omáčka z černého rybízu, piklovaná mrkev a plocholistá petržel

Jak být vidět, slyšet a uspět?

Nový PR Institut má recept

„Chceme posouvat hranice v PR a komunikaci,“ říká zakladatel PR Institutu Miloslav Bartoň (na snímku vlevo). Přečtěte si rozhovor s jednatelem reklamní agentury Xantipa a mediální skupiny TN Média o vzniku a směřování nového projektu.

PR Institut – to zní dost ambiciózně. Co to vlastně je?

To jste trefil. Ambiciózní to určitě je. PR Institut je projekt, který jsme postavili na našich zkušenostech v PR, marketingu a práci s médií. Sdružujeme odborníky v oboru a nabízíme manažerům, firmám i politikům služby a kurzy, které jim pomohou nejen přežít ve světě komunikace, ale opravdu v něm uspět. Zjednodušeně řečeno: učíme lidi být vidět, slyšet a rozumět tomu, co dělají.

Takže nová agentura? Nebo něco víc?

Určitě víc. My už máme agenturu, která za sebou má řadu úspěšných projektů. A pak provozujeme vlastní média, což znamená, že známe komunikaci z obou stran. Máme zkušenosti s tím, jak věci fungují v médiích, jak se budují vztahy s veřejností i jak zvládat krizovou komunikaci. PR Institut vznikl právě jako přirozené propojení toho všeho.

Čím je PR Institut jiný? V čem je „přidaná hodnota“?

Naším klíčovým přístupem je flexibilita a schopnost přizpůsobit se potřebám každého klienta. Každý má jiné cíle a priority, a proto nabízíme nejen individuální služby, jako je styling, osobnostní koučink, mediální trénink nebo strategické PR poradenství, ale zároveň umíme reagovat na širší potřeby firem. Jedním z příkladů je školení zaměstnanců zaměřené na využití umělé inteligence, které firmám pomáhá být efektivnější a držet krok s technologickými trendy. Navíc na tato školení mohou firmy získat dotaci až 82 %. A co je důležité, všechny naše kurzy a služby vedou lidi s reálnou praxí – žádná teorie, jen skutečné zkušenosti z médií, politiky i firemního prostředí.

Počkejte, AI v PR? To zní trochu futuristicky.

Možná to tak zní, ale realita je, že AI už dnes mění způsob, jakým pracujeme a komunikujeme. Naše školení zaměřené na využití umělé inteligence pro firmy ukazuje, jak mohou zaměstnanci díky AI zefektivnit svou práci, ušetřit čas a zároveň zlepšit výsledky. Od automatizace rutinních procesů přes analýzu dat až po vytváření personalizovaných

kampaní – AI přináší možnosti, které byly ještě před pár lety nepředstavitelné.

Pro koho jsou služby PR Institutu určené?

Primárně pro manažery, majitele firem a politické reprezentanty. Ale máme i kurzy, které jsou otevřené širší veřejnosti. Chceme být partnerem těm, kteří mají ambice a potřebují pomoc s komunikací, prezentací nebo třeba zvládnáním krizových situací.

Vy už jste zmiňoval Xantipu a TN Média. Jak tyhle projekty souvisejí s PR Institutem?

Úplně zásadně. Díky Xantipě máme skvělé zázemí v PR a dlouholeté zkušenosti z různých kampaní. A díky našim médiím, jako jsou Salonky, Trutnovinky nebo Vrchlabinky, máme nejen know-how, ale i vlastní platformu, kde víme, jak komunikace reálně funguje. To nám umožňuje být flexibilní, inovativní a nabízet klientům něco navíc – reálné výsledky, nejen teorii.

Co vás osobně motivovalo k tomu, že jste se pustil do takového projektu?

PR a komunikace mě baví dlouhodobě. Je to fas-

cinující obor, kde se pořád učíte něco nového. A hlavně mě motivuje vidět výsledky. Když klient, který přišel nervózní z veřejného vystoupení, nakonec exceluje na konferenci, nebo když firma díky našim strategiím získá větší respekt na trhu – to je prostě skvělý pocit.

Jaké máte plány s PR Institutem do budoucna?

Naším cílem je neustále rozšiřovat nabídku kurzů a služeb, aby co nejlépe odpovídaly potřebám současného trhu. AI zůstává klíčovým tématem, které budeme dále rozvíjet, a zároveň se chceme více zaměřit na podporu firemních týmů. Velkou příležitost ale vidíme také v oblasti politického PR, které je specifické svou komplexností a nároky na strategické myšlení. Naším dlouhodobým cílem je, aby PR Institut byl vnímán jako značka, která kombinuje kvalitu, profesionalitu a inovace.

Kde vás zájemci najdou?

Nejjednodušší je podívat se na www.prinstitut.cz. Tam je přehled všeho, co nabízíme. A pokud se někdo chce rovnou zapojit, stačí nám napsat. Jsme otevření novým spolupracím i zpětné vazbě. ■

INZERCE

AI —
POMÁHÁ

Naučte se ovládat umělou inteligenci Připravte se na budoucnost!

Praktické školení pro
zaměstnance s certifikátem
a podpořené **státní dotací až 82 %**.

www.aipomaha.cz | www.prinstitut.cz

RESTAURACE
U DRAKA

Rozvoz obědů

pondělí až pátek

Ceny od 110,- včetně polévky,
výběr až ze 7 jídel

733 124 386

Krakonošovo nám. 75 Trutnov

Restaurace U Draka

**Denně polední menu,
které si nově můžete
objednat přes Foodoru.**

Na čepu:

**Krakonoš 11° / 12°,
Plzeň 12°, Kozel 11°
a Svijanský fanda 11°
řezané.**

PROMĚNY TRUTNOVA

Dům čp. 23 na Kryblici

ONDŘEJ VAŠATA, MUZEUM PODKRKONOŠÍ

Uprostřed snímku Karla Hybnera z počátku roku 1974 je zachycena demolice obytného domu čp. 23, který stával v dnešní ulici U Pramene. Jednopatrový dům čp. 23 byl postaven v roce 1891 na místě někdejší roubenky. Tehdy jej vlastnil Johann Schackel, na počátku 20. století byl ovšem majetkem Franze Reisse a ve 30. letech Ferdinanda Fiedlera. Dnes je na jeho místě parkoviště. Tomuto smutnému osudu unikly domy čp. 89, 40, 90 a 21 na protější straně ulice. Na fotografii dole pak můžeme vzadu vidět dům čp. 41, který je již také minulostí. ■

Zlaté slunce z roku 1964

•• VLASTIMIL MÁLEK, MUZEUM PODKRKONOŠÍ

Filmový festival mladých Trutnov, pořádaný v letech 1963–1988, byl soutěžní filmovou přehlídkou proslulou v celém Československu. Prestiž si vydobyl nejen díky kvalitnímu programu, ale i díky pravidelné osobní účasti předních československých herců a režisérů. Vítězné snímky v jednotlivých kategoriích, resp. jejich tvůrci byli oceňováni tzv. Zlatými slunci. Do sbírky trutnovského muzea se podařilo v roce 2023 u příležitosti uspořádání tematické výstavy o festivalu získat II. cenu FFM Trutnov z roku 1964 (na snímku). Muzeu ji věnoval pan Lubomír Šorm z Trutnova. ■

INZERCE

NOVÝ CITROËN C3 REVOLUCE, KTERÁ MÁ CENU

OD
355 000 Kč

Spotřeba: 5,6 l/100 km; emise CO₂(g/km): 126,
Nový C3 YOU TURBO 100 S&S MAN6, cena včetně
výkupního bonusu a bonusu při financování Privilege.

CITROËN

AutoSAJM

PRODEJ A SERVIS

AUTOSAJM CZ, s.r.o., Náchodská 509, 541 03 Trutnov

Tel.: 499 841 558 | Mob.: 776 696 266

E-mail: autosajm.prodej@autosajm.cz

www.autosajm.cz

Prodej i autorizovaný
servis všech vozů
značky Citroën.

Krakonoška byla můj život

Jestli se dá někdo označit za skutečného pamětníka trutnovské Dechové hudby Krakonoška, která v příštím roce oslaví sedmdesát let své existence, není to nikdo jiný než někdejší bubeník tohoto legendárního hudebního tělesa Miroslav Kudrnovský (93). Tento na svůj věk neuvěřitelně vitální muž s výbornou pamětí si ještě loni krátce v této dechovce zahrál. „Přemlouvání chvíli trvalo, ale pak jsem si dal říct a usedl za bicí,” usmál se potutelně muzikant, který Trutnovinkám v rozhovoru představil spoustu zajímavostí souvisejících s jeho působením v Krakonošce, které by se nevešly ani do celého vydání magazínu.

✎ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ,
ARCHIV MIROSLAVA KUDRNOVSKÉHO

Dnes už legendární trutnovská Dechová hudba Krakonoška v příštím roce oslaví sedmdesát let své existence. Co vám při tomto jubileu jako spoluzakladatelé jde hlavou?

Že to uteklo jak voda. Já jsem téměř sedmdesát let v Krakonošce odehrál jako bubeník na bicí, tedy asi do roku 2018. Potom mi lékaři doporučili, abych zvolnil a zbavil se stálých povinností, což byly každý týden zkoušky. Potom jsem hrál dál, ale už jenom nepravidelně.

Jak si vysvětlujete, že na hudební scéně ne tak velkému městu vydržela tak dlouho?

Je v tom určitá tradice a také soudržnost těch lidí,

kteří si vzájemně sedli. Musím ale říci, že toho hraní bylo v minulosti podstatně víc než teď. My jsme tehdy hráli velmi často a mnohdy tím trpěla i rodina. Dnes je dechových muzikantů málo a tak zvané se vypomáhá. Jezdí k nám třeba trumpetista z Kocbeře nebo chlupci z Vrchlabí. Tradice dechové hudby jako takové ale tak trochu upadá.

Jaké byly vaše úplné hudební začátky?

Když jsem skončil školu, dostal jsem se do Texleu v Trutnově a stal jsem se celoživotním pracovníkem tohoto podniku. Stal se ze mě střediskový účetní a poté jsem nastoupil do kalkulačky, kde působil Bedřich Erben, budoucí zakladatel Krakonošky, a to považuji za velkou náhodu. Seděli jsme spolu v kanceláři a já jsem dirigoval muziku, která šla z rádia po drátě. On mi řekl: Človče, ty jsi ro-

zený muzikant, v tobě něco je. Další náhoda byla, že bubeník, který hrál v univerzálním smyčcovém orchestru v Horním Starém Městě, odešel na vojnu a nastala otázka, kdo bude hrát při koncertech na bicí. Přemluvili mě, abych to za něj vzal. Bicí, které mi dali, jsem si odvezl do Poříčí, kde jsem tehdy bydlel. Potom už jsem v tom orchestru hrál pod vedením kapelníka Františka Bartoně.

Co vedlo k založení Krakonošky?

Zmíněný Bedřich Erben byl v té době posedlý dechovkou a chtěl ji dát dohromady. To se povedlo někdy na začátku roku 1956, kdy se 2. června uskutečnil náš první koncert při příležitosti Večera dobré pohody, který byl rozdělen do tří částí. V první hrál smyčcový orchestr, v druhé taneční a ve třetí dechový. A právě rok 1956 je považován za základ vzniku současné dechové hudby Krakonoška.

Při jakých příležitostech jste hráli?

V té době nás velmi podporoval závod Texlen, který pro dechovou hudbu zakoupil hudební nástroje i nové uniformy. Hráli jsme v podstatě při

jakýchkoli příležitostech a těch vystoupení bylo obrovské množství nejen v Trutnově, ale také na různých místech okresu i kraje. Výjimkou nebyla ani vystoupení na 1. máje, v rámci osvobození republiky 9. května nebo jsme vždy na začátku roku

INZERCE

ZA ŽIVA U ČERVINKŮ
PO SMRTI DO NEBE

TRADIČNÍ KUCHYNĚ · VENKOVNÍ ZAHRÁDKA
SALONEK · JÍDLA S SEBOU · RODINNÁ ATMOSFÉRA

OTEVŘENO DENNĚ kromě úterý
27 km z Trutnova směr Nová Paka

www.ucervinku.cz / tel.: 603 937 274

jezdili po závodech a hráli tam. Pamatuji si i na zahraniční vystoupení v roce 1966, kdy jsme měli koncert v německém městě Wiesenbad. Rád bych také připomněl koncert v městečku Obergurig při příležitosti otevření nového mostu, přes nějž vedla cesta do Čech. Naše vystoupení velmi zaujalo jednoho tamního pána a ten nám nabídl možnost vystoupit v Hamburku. Do Německa jsme jezdili velmi často, hráli tam a měli jsme vždy velký úspěch. V roce 1966 jsme měli koncert také na Krkonošských výstavních trzích, kde byl oficiálně přijat nový název dechovky, a to Krakonoška, který si posluchači rychle oblíbili. Musím ještě upozornit na událost z roku 1987, kdy se v centru Trutnova natáčel film Svět nic neví a hned na jeho začátku v něm hraje Krakonoška na Krakonošově náměstí.

Co jste měli na repertoáru?

Kromě dechovky existoval ještě taneční orchestr, který se jmenoval Favorit a hrál taneční muziku na mnoha plesích v závodním klubu. Samotná Krakonoška se samozřejmě soustředila na dechovou hudbu, která byla v té době ve velké oblibě.

Hrozilo někdy, že by Krakonoška zanikla?

Tak to, pokud si dobře pamatuji, nikdy nehrozilo. Krakonoška vždy držela dobře pohromadě.

Kdo jsou její posluchači?

Pochopitelně převážně starší lidé.

Není tato hudba pro dnešní mladé lidi už tak trochu za zenitem?

Řekněme si zcela otevřeně, že dnes nemá dechovka na různých ustlání. Stačí si pustit rádio, kde uslyšíte všechny možné hudební žánry, ale dechovku ne. Bohužel ani při takových slavnostních příležitostech, jako je například letošních osm set let vzniku Hradce Králové, dechovka asi hrát nebude. Myslím si, že současná mladá generace už poslouchá úplně jinou muziku, dechovka jí nic moc neříká a není pro ni přitažlivá.

Nemáte obavy o její budoucnost?

Když jsem si přečetl program související s vystoupeními Krakonošky v letošním roce, říkal jsem, že tam těch koncertů moc není. Ta budoucnost je sice

INZERCE

 PentaHospitals

Nemocnice Vrchlabí přivítá sestry a sanitáře

Přidejte se k nám

„Z ošetřovatelky
vrchní sestrou?
To víte, že to jde!“

Kristýna Čivrná
Vrchní sestra

nemocnicevrchlabi.cz

Laser & Kosmetika

Privátní chirurgická ambulance
MUDr. Jiří David | MUDr. Pavel Růžička
MUDr. Karel Červíček

Vaginální Rejuvenace

pomoc při močové stresové inkontinenci a omlazení intimních partií Nový Laser Quanta YouLaser -

- Diva Tight

Trápí Vás některé z následujících obtíží v oblasti intimních partií?

- močová stresová inkontinence
- symptomy atrofie či vysychání vaginální sliznice
- uvolnění poševních stěn (tzv. vaginální laxita)
- vaginální svědění a záněty
- bolest při pohlavním styku
- problémy plynoucí ze změn pochvy po vaginálním porodu

Šetrným a bezbolestným řešením je neoperativní zákrok pomocí unikátního duálního laseru Laser Quanta YouLaser Diva Tight. Tento nový přístroj je v naší ambulanci první a zároveň jediný v České republice. (Více na našem webu)

Výhody laserové metody oproti klasické operaci

Laser je vůči tělu velmi šetrný. Celý zákrok probíhá neoperativně a rychle. Žena se může ihned začít věnovat jakékoli činnosti, aniž by byla omezena prodělaným ošetřením. Při zákroku i po něm nedochází k žádnému krvácení.

(+420) 499 811 402

www.stresovainkontinence.cz

www.chirurgie-jiridavid.com

Privátní chirurgická ambulance
MUDr. Jiří David
Komenského 821, Trutnov

MIROSLAV KUDRNOVSKÝ

INZERCE

nejistá, ale snad to Krakonoška ustojí a bude mít stále své posluchače.

Kolik má dechová hudba v současné době členů?
Myslím si, že ke čtyřicítce jich bude.

Jsou mezi nimi i zástupci mladé generace?

V Krakonošce hrají i mladí muzikanti, například studenti z Lesnické akademie Trutnov, což je sice dobrá zpráva, otázkou ale je, kam se vydají, až studia školy dokončí.

Jde někdo z potomků ve vašich šlépějích?

Mám dva potomky, ale ani jeden z nich není muzikant.

Jste pravidelným návštěvníkem Krakonošky?

Na její koncerty samozřejmě chodím pravidelně a rád.

Myslíte si, že byste ve svém věku ještě zvládl odehrát alespoň část koncertu?

Na konci loňské sezóny zpěvačka Krakonošky, která vlastní zotavovnu v horách, tam uspořádala pro její členy malé sezení. Mě tam pozvali také a přichystali mi křeslo pro hosta. Vystoupilo tam v plném nástrojovém obsazení čtrnáct muzikantů a začali mě hecovat, že jsem to určitě ještě nezapomněl, a chtěli, abych si s nimi zahrál na bicí. Přemlouvání chvíli trvalo, ale pak jsem si dal říct, usedl za bicí a pár kousků jsem si s nimi zahrál. Později ještě za mnou přišel současný bubeník Láďa Nývlt a chtěl, abych ho ještě na chvíli vystřídal, což se stalo a za bicími jsem strávil další půlhodinu. Že bych ale hrál aktivně a jezdil někde po koncertech, tak to už ne.

Netrpíte nějakou nostalgií či steskem po vašem hraní s Krakonoškou?

Je pravda, že se občas sám sebe ptám, kde jsou ty časy. Těch koncertů bylo ohromné množství, zvláště v sedmdesátých letech, rád na ně stále vzpomínám, Krakonoška byla můj život.

V čem vidíte krásu dechové hudby?

Určitě v melodičnosti, to je podle mě to hlavní.

Krakonoška bude mít příští rok sedmdesátiny. Co byste jí popřál do dalších let?

Stále dobré muzikanty včetně těch mladých a hodně spokojených posluchačů. ■

Umíme kouzlit.

Vaše starosti s tiskem
snadno proměníme
na naši radost ze zakázky.

www.pratr.cz

Centrum současného umění **EPo1**
v Trutnově vás zve na

Zimní cyklus výstav

13. 12. 2024 – 30. 3. 2025

Ctnosti a neřesti naší doby / 300 let poté

Matyáš Chochola

Kurátorka výstavy Danica Kovářová

Supi a srna

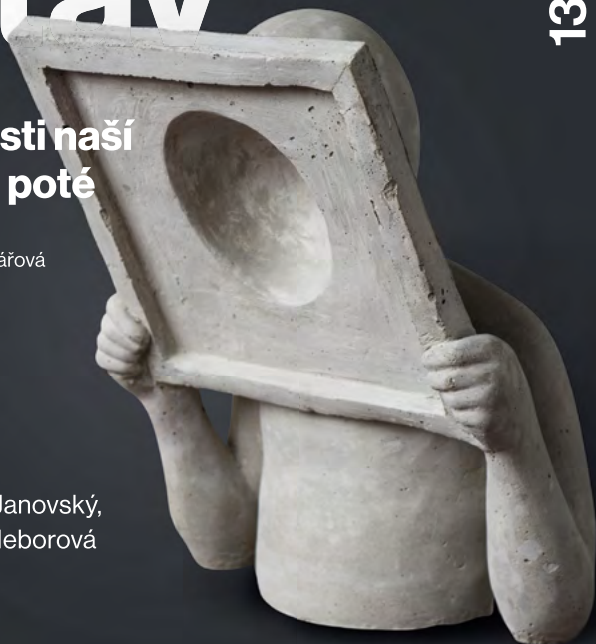
Jan Vičar

Kurátor výstavy Jan Kunze

Ztracený ráj

Jonáš Czesaný, Jakub Janovský,
Samuel Kollárik, Anna Neborová

Kurátor výstavy Petr Vaňous

EPo1, z. s., Elektrárenská 322,
541 03 Trutnov - Poříčí

www.epo1.cz / [f](#) [@](#) galerieepo1

Otevírací doba EPo1:

Pátek od 14 do 18 hod.

Sobota, neděle od 10 do 17 hod.

Generální partner

